

Evangelie naar Matthéüs

Beste lezer,

Met het Evangelie naar Matthéüs heeft u een deel van het bekendste boek ter wereld in handen: de Bijbel. Het is ook het meest verkochte en vertaalde boek. Al eeuwen lang lezen mensen in de Bijbel. Het is ook een veelbesproken boek. En niet zonder reden. Miljoenen mensen hebben er door de eeuwen heen het ware levensgeluk, de zaligheid in gevonden. De Bijbel is het Woord van God aan mensen. Daarin maakt Hij Zich bekend. Hij wil dat mensen Hem leren kennen. Dan alleen beantwoorden we weer aan het ware levensdoel: een leven tot eer van God.

Doch Hij (Jezus), antwoordende, zeide: Er is geschreven: De mens zal bij brood alleen niet leven, maar bij alle woord, dat door den mond Gods uitgaat. (Matthéüs 4:4)

Als we niet in de Bijbel lezen en God niet leren kennen, hebben we geen eeuwig leven met Hem. Het is daarom van levensbelang de Bijbel te gaan lezen. Daarin staat beschreven Wie God is, hoe God de mensen ziet, maar ook Wie God voor mensen wil zijn.

Oude Testament en Nieuwe Testament

De Bijbel bestaat uit twee delen: het Oude Testament en het Nieuwe Testament. Het Oude Testament gaat over de tijd vóór de geboorte van Jezus Christus, de Zoon van God. Het begint met Gods schepping van hemel en aarde, en ook van de mens. Het grote doel van de schepping is dat de mens leeft tot eer van God, in liefde en volkomen harmonie met Hem en met elkaar. Maar de mens verbrak die relatie en vertrapte Gods liefde. Hij scheurde zich los van God, de Bron van het leven. De zeer goede schepping werd hierdoor verwoest. Dood en verderf deden

hun intrede (de zondeval, hierover kun je lezen in het boek Genesis, hoofdstuk 3). Maar God beloofde herstel door Jezus Christus. Deze belofte loopt als een rode draad door het Oude Testament.

In het Nieuwe Testament, het tweede deel van de Bijbel, wordt deze belofte vervuld met de geboorte van Jezus. Ook wordt het leven, de handelwijze en het spreken van Jezus op aarde hierin beschreven en ook hoe Hij moest lijden, is gestorven, begraven en opgestaan. Dat wordt vooral beschreven in de eerste vier boeken van het Nieuwe Testament, die de Evangelieën worden genoemd. Door het leven, lijden, sterven en weer opstaan uit de dood maakte Jezus het herstel mogelijk in de relatie tussen God en mensen. Alleen door het geloof in Jezus Christus is dat herstel mogelijk. Dat is het ware geluk, de zaligheid.

Deze uitgave

Het Boek Matthéüs is een van de vier beschrijvingen van het Evangelie uit het Nieuwe Testament. Het bijzondere van deze uitgave is dat behalve de tekst van de Statenvertaling ook allerlei uitleg is opgenomen, die het lezen in de Bijbel wat makkelijker maakt. Bijna elke tekst wordt toegelicht, en er wordt ook achtergrondinformatie gegeven. Deze informatie komt uit de Bijbel met Uitleg.

We hopen dat deze uitgave van het Evangelie naar Matthéüs uitnodigt om de hele Bijbel te gaan lezen. Bovenal hopen we dat God het lezen van Zijn Woord zegent aan uw of jouw hart.

Namens Bijbelcentrum.nl

Bethlehem, plaats van Jezus' geboorte (Matth. 2:1) en plek van een gruwelijke kindermoord (Matth. 2:16). Foto: het hedendaagse Bethlehem.

IN HET KORT

AUTEUR: Matthéüs

DATERING: Tussen 50 en 70 na Christus
PUBLIEK: Joods lezerspubliek

INHOUD: Geboorte, leven, sterven en opstanding van Jezus, de Messías van Israël

Wie schreef het Bijbelboek?

Het Bijbelboek noemt zelf geen auteur. Zowel de Vroege Kerk als alle Griekse handschriften wijzen Matthéüs aan als schrijver. Het gaat hierbij om de apostel Matthéüs, die zo goed als zeker Levi de tollenaar is (Matth. 9:9, Matth. 10:3, Mark. 2:14, Mark. 3:18, Luk. 5:27, Luk. 6:15 en Hand. 1:13).

Aan wie is het Bijbelboek gericht?

Uit het Evangelie blijkt dat de Jood Matthéüs schrijft voor de Joden. Bij Aramese woorden (Matth. 5:22) en Joodse gewoonten (Matth. 15:2, Matth. 23:5 en Matth. 23:27 en Matth. 24:20) geeft hij geen toelichting. Matthéüs' geslachtsregister van Jezus (Matth. 1:1-17) begint bij Abraham, de vader van het Joodse volk, terwijl Lukas teruggaat tot Adam, de vader van alle mensen (zie Luk. 3:23-38). Jezus is in de eerste plaats gekomen voor de verloren schapen van het huis van Israël (Matth. 10:5-6 en Matth. 15:24). Veel vaker dan

in de andere evangeliebeschrijvingen komt in Matthéüs de titel 'Zoon van David' voor. Ook laat Matthéüs telkens zien hoe in Jezus' leven de oudtestamentische profetieën in vervulling gaan. Jezus is de beloofde Messías van Israël (zie 'Wat is bijzonder?').

Wanneer is het Bijbelboek geschreven?

Tegenwoordig denken veel uitleggers dat Markus de oudste evangeliebeschrijving is. In de Vroege Kerk wordt Matthéüs echter algemeen beschouwd als het eerst geschreven evangelie. Deze overlevering uit de Vroege Kerk is heel oud (begin tweede eeuw n. Chr.) en daarom betrouwbaarder dan veel theorieën die later zijn bedacht. Het is ook de beschrijving van Matthéüs die in de eerste eeuwen het meest wordt geciteerd. Het is niet mogelijk om het Bijbelboek nauwkeurig te dateren. In het Bijbelboek Matthéüs wijst niets erop dat Jezus' voorzeggings van de verwoesting van de tempel (in 70 n. Chr.) al in vervulling is gegaan (Matth. 5:23-24, Matth. 17:24-27, Matth. 23:16-22 en Matth. 24:2). Volgens de kerkvader Irenaeus (ca. 180 na Chr.) schreef Matthéüs zijn evangelie toen Petrus in Rome was (rond 65 na Chr.). Het Bijbelboek zal in ieder geval geschreven zijn ergens tussen 50 en 70 na Christus.

HOE IS DE INDELING?

1-4	Jezus' geboorte, optreden van Johannes de Doper en begin van Jezus' optreden
5-7	Bergrede
8:1-9:34	Jezus' wonderen
9:35-10	Rede over de uitzending van de discipelen
11-12	Geloof en ongelof in Jezus
13:1-52	Rede over het Koninkrijk der hemelen (gelijkenissen)
13:53-17:27	Jezus verworpen door de Joodse leiders, maar geloofd door Zijn discipelen
18	Rede over de christelijke gemeente
19-22	Jezus naar Jeruzalem, confrontatie met de Joodse leiders
23-25	Rede over het oordeel over Jeruzalem en het einde van de wereld
26-28	Lijden, dood en opstanding van Jezus

Wat is de kern?

In Jezus Christus komt Israëls verwachting tot vervulling. Door Zijn leven, dood en opstanding richt Jezus het Koninkrijk der hemelen op. Jezus leert Zijn onderdanen hoe ze burgers moeten worden en leven als burgers van dat Koninkrijk.

Wat is bijzonder?

VERVULLING Matthéüs verwijst regelmatig naar het Oude Testament. Twaalf keer zegt hij daarbij dat een oudtestamentische profetie in Jezus vervuld wordt (Matth. 1:22, Matth. 2:15, 17 en 23, Matth. 4:14, Matth. 8:17, Matth. 12:17, Matth. 13:14 en 35, Matth. 21:4, Matth. 26:56 en Matth. 27:9 en 35). Het gaat daarbij niet alleen om voorzeggingen, maar ook om patronen in Gods handelen met Israël (zie Hos. 11:1 en Matth. 2:15). Jezus Christus laat zien hoe Israël moet zijn. Door Zijn leven, dood en opstanding maakt Hij Zijn volk zalig van hun zonden (Matth. 1:21). Zó vervult Hij Israëls verwachting in het Oude Testament.

ISRAËL Matthéüs benadrukt dat Jezus in het bijzonder gekomen is voor de verloren schapen van het huis van Israël (Matth. 10:5-6 en Matth. 15:24). Een groot deel van Israël neemt Zijn bood-

schap echter niet aan, terwijl heidenen dat wel doen (Matth. 8:10). Gods beloften aan Israël in het Oude Testament worden vervuld in een nieuw volk. Dit volk uit Joden en heidenen is veel groter dan alleen Israël (Matth. 8:11-12). Daarom moet het Evangelie gepredikt worden in heel de wereld (Matth. 24:14 en Matth. 28:19). Vooral in twee gelijkenissen komt naar voren dat de Joden het Evangelie afwijzen, maar anderen het ontvangen (Matth. 21:33-22:14). Gods Zoon is niet slechts een Zaligmaker voor Joden. Hij vergadert Zich ook een kerk uit de heidenen.

MESSÍAS Jezus is de Christus, de Messías van Israël. Meteen aan het begin van zijn evangelie maakt Matthéüs dat duidelijk (Matth. 1:1, 16 en 17, zie ook Matth. 16:16 en Matth. 26:63-64). Jezus is de Zoon van David (Matth. 1:1, Matth. 9:27, Matth. 12:23, Matth. 15:22, Matth. 20:30-31, Matth. 21:15 en Matth. 22:42). Deze titel vertelt dat Hij de beloofde Messías is uit het huis van David (zie 2 Sam. 7:26). Daarom is Jezus ook de Koning van de Joden (Matth. 2:2 en Matth. 21:5). Hij is een unieke Koning, Die overwint door te lijden en te sterven en Die regeert vanaf een kruis (Matth. 27:11, 29, 37 en 42).

WET Voor de Joden benadrukt Matthéüs dat Jezus de wet niet afschaft, maar vervult (Matth. 5:17-19). Jezus maakt de ware bedoeling van de wet duidelijk. Die is anders dan de Joodse tradities (Matth. 5:21-48). Met een gezag dat groter is dan dat van Mozes, geeft Hij in de Berge de Zijn geboden (Matth. 5-7). Wie Zijn onderwijs hoort én doet (Matth. 7:24-28), heeft een gerechtigheid die overvloediger is dan die van de schriftgeleerden en farizeeërs (Matth. 5:20). Dit betekent niet dat Matthéüs een zaligheid uit de werken leert. God geeft wat Hij beveelt. Jezus de Messías is gekomen om zondaren zalig te maken (Matth. 1:21, Matth. 9:2 en 13 en Matth. 18:23-35) door Zijn leven te geven (Matth. 20:28). Armen van geest ontvangen met lege handen het Koninkrijk der hemelen (Matth. 5:3). In afhankelijkheid van Hem, Die doopt met de Heilige Geest (Matth. 3:11), gaan ze leven naar Zijn onderwijs.

KONINKRIJK DER HEMELN Het Koninkrijk der hemelen is een andere naam voor het Koninkrijk van God (Matth. 19:23-24 en inleiding op Markus). Jezus' onderwijs over het Koninkrijk der hemelen laat een spanning zien. Aan de ene kant is het er al (Matth. 6:33, Matth. 11:12, Matth. 12:28, Matth. 13:24-30 en Mat-

th. 23:13). Aan de andere kant moet het Koninkrijk der hemelen nog komen (Matth. 4:17, Matth. 8:11-12, Matth. 25:1-13 en Matth. 26:29). Mensen kunnen door bekering (Matth. 4:17) het Koninkrijk nu al binnengaan. Het Koninkrijk der hemelen zal echter pas volkomen geopenbaard worden als Jezus terugkomt. In de zaligsprekingen laat Jezus de eigenschappen van de onderdanen van dit Koninkrijk zien (Matth. 5:1-12). Het belangrijkste is om dit Koninkrijk vóór alle andere dingen te zoeken (Matth. 6:33). Niet wie Jezus alleen met de mond belijdt, zal het Koninkrijk binnengaan, maar wie Gods wil en Jezus' woorden doet (Matth. 7:21-27).

TOEKOMST Van de vier evangelisten (zie 1) spreekt Matthéüs het meest over de wederkomst. Wie Christus volgt, moet voorbereid zijn op Zijn komst. Die voorbereiding bestaat vooral uit waakzaamheid en gehoorzaamheid (Matth. 24:36-25:46). Eerst moet het Evangelie in heel de wereld gepredikt worden (Matth. 24:14). Dan zal Christus wederkomen om te oordelen. Wie de woorden van Jezus niet heeft geloofd en gehoorzaamd, zal gaan in de buitenste duisternis (Matth. 8:12, Matth. 22:13 en Matth. 25:30), de vurige oven (Matth. 13:42 en 50), de eeuwige pijn (Matth. 25:46) en het eeuwige vuur (Matth. 18:8 en Matth. 25:41). Wie door genade Christus heeft

leren volgen, mag ingaan in het Koninkrijk der hemelen (Matth. 7:21, Matth. 8:11, Matth. 13:43 en Matth. 25:34) en het eeuwige leven (Matth. 25:46).

WOORDEN EN DADEN Kenmerkend voor Matthéüs' beschrijving is de voortdurende afwisseling tussen Jezus' daden en woorden. Matthéüs beschrijft eerst het optreden van Jezus in Galiléa, later in Jeruzalem en ten slotte weer in Galiléa. Tussendoor heeft hij vijf grote redes van Jezus opgenomen (Matth. 5-7, Matth. 9:35-10:42, Matth. 13:1-52, Matth. 18 en Matth. 23-25).

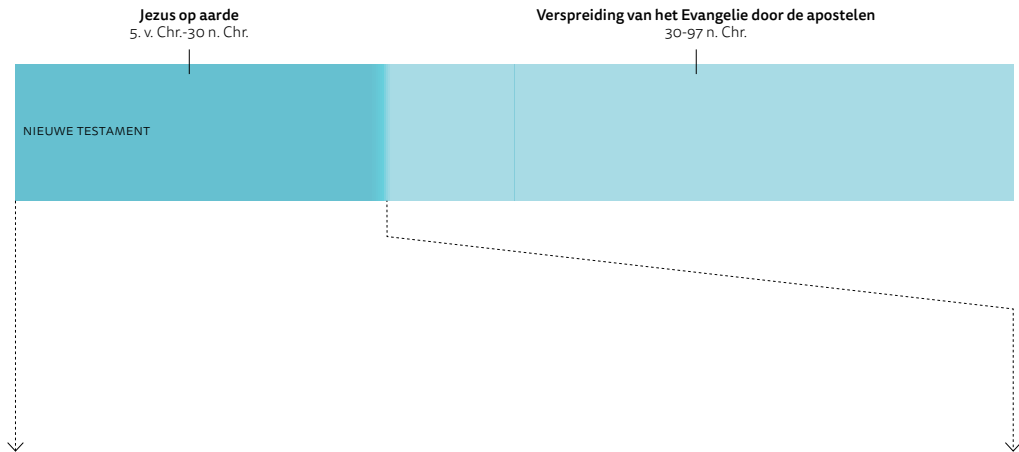
1. VIER EVANGELIËN

Het evangelie naar Matthéüs is het eerste van de vier evangeliën in het Nieuwe Testament en volgens de Vroege Kerk het oudste. Omdat Matthéüs met een geslachtsregister begint en hij aantoonde dat de Messiaanse verwachting in het Oude Testament door Jezus vervuld is, staat zijn evangelie vooraan. Matthéüs slaat dus de brug tussen het Oude en Nieuwe Testament. Een evangelie is een beschrijving van het leven en werk van Jezus (zie inleiding op Markus). Iedere evangelist schreef zijn evangelie vanuit een bepaald gezichtspunt en met een bepaalde groep lezers in gedachten. De apostel Matthéüs schrijft voor Joodse christenen als ooggetuige

van Jezus' leven. Markus geeft de prediking van de apostel Petrus door voor niet-Joodse christenen (zie inleiding op Markus). Lukas heeft als een nauwkeurig geschiedschrijver veel onderzoek gedaan en gesproken met ooggetuigen (Luk. 1:1-4). De apostel Johannes schrijft zijn evangelie als reactie op opkomende dwalingen (zie inleiding op Johannes). Soms lijkt het alsof de evangelisten elkaar tegenspreken. Zulke schijnbare tegenstrijdigheden zijn vaak te verklaren door het verschil in gezichtspunt van de verschillende evangeliën. Omdat de evangelisten geen moderne geschiedschrijvers zijn, vertellen ze

de gebeurtenissen niet altijd in chronologische volgorde. Ook geven ze de woorden van Jezus niet altijd letterlijk weer. Jezus' optreden beslaat een lange periode. In Zijn onderwijs kwamen ongetwijfeld herhalingen voor. Er zijn ook diverse evangeliën bekend die niet in de Bijbel staan, zoals het evangelie van Thomas en het evangelie van Judas. Deze apocriefe evangeliën zijn later ontstaan en ook heel anders van inhoud. De kerk heeft alleen de vier evangeliën in het Nieuwe Testament als betrouwbaar aanvaard. Voor een inhoudelijke vergelijking van de vier evangeliën (36).

2. TIJDLIJN VAN AARDSE LEVEN VAN JEZUS CHRISTUS

4 v. Chr. Jozef en Maria vluchten met Jezus naar Egypte (Matth. 2:13-15)
4 v. Chr. Herodes sterft (Matth. 2:19)

8 n. Chr. Jezus geeft onderwijs in de tempel (Luk. 2:40-52)

28 n. Chr. Jezus wordt gedoopt door Johannes de Doper (Matth. 3:13-17)
28 n. Chr. Begin van Jezus' rondwandeling op aarde (Matth. 4:12-13)

5 v. Chr. Geboorte van Jezus Christus (Matth. 1:25)

30 n. Chr. Jezus wordt ter dood veroordeeld (Matth. 26:59-66 en Matth. 27:11-26)

30 n. Chr. Jezus wordt gekruisigd en begraven (Matth. 27:26-66)

30 n. Chr. Jezus staat op uit de dood (Matth. 28:2-4)

30 n. Chr. Jezus geeft Zijn discipelen opdracht om overal het Evangelie te verkondigen (Matth. 28:18-20)

30 n. Chr. Jezus vaart op naar de hemel (Hand. 1:9-11)

3. JEZUS CHRISTUS

De vier evangeliën (1) geven een overzicht van het leven van Jezus Christus op aarde. Uit alles blijkt dat Jezus het centrale middelpunt is van de hele Bijbel. Wie is Hij? Dat blijkt in Zijn Namen, ambten, eigenschappen en leven. De Namen van de Heere Jezus geven een eerste antwoord op de vraag Wie Hij is. Zijn twee belangrijkste Namen zijn Jezus en Christus. Jezus, een Hebreeuwse naam, betekent Zaligmaker. Jezus zal Zijn volk verlossen (zalig-maken) van hun zonden (Matth. 1:21).

Een andere belangrijke Naam is Christus. Deze Griekse naam betekent Gezalfd en heeft dezelfde betekenis als het Hebreeuwse woord Messías (Joh. 1:42). In de Bijbel staan verschillende voorbeelden van personen die gezalfd worden. De zalving is een bewijs dat God hen uitkoos en toerustte tot een bepaald ambt (Lev. 8:12 en 1 Sam. 16:13). De Heere Jezus is al voor de schepping door Zijn Vader gezalfd. Zijn zalving tot Profeet, Priester en Koning is nodig om Zijn werk te volbrengen (Spr. 8:23, Matth. 3:17, Hand. 10:38 en HC, zondag 11-13).

De Heere Jezus is allereerst gezalfd tot het ambt van profeet. Jezus is de Profeet over Wie het Oude Testament al spreekt (Deut. 18:15, 18, Jes. 61:1-3 en Hebr. 1:1). Zoals de oudtestamentische profeten het volk onderwijzen in Gods wet, geeft Christus ook onderwijs (Matth.

5:1-2 en Luk. 4:15). Met dit werk is Hij na Zijn hemelvaart niet gestopt. Nog steeds gaat

Christus door om als Profeet, door middel van Zijn Woord en Geest, mensen te onderwijzen. Jezus is door God de Vader ook gezalfd tot Priester. De Bijbel maakt duidelijk dat de beloofde Messías ook Priester moet zijn (Ps. 110:4, Hebr. 5:1-6, Hebr. 7:11-28 en Hebr. 10:1-4). Het werk van een priester bestaat uit offeren, onderwijzen en bidden. Als Priester heeft Christus Zichzelf opgeofferd, in het bijzonder aan het kruis (Hebr. 9:14 en 1 Petr. 2:24). Op grond van Zijn offer is Jezus de Voorspraak (Advocaat) bij Zijn Vader. Hij pleit voor Zijn kinderen (Joh. 17:9, Rom. 8:34 en 1 Joh. 2:1-2). Jezus is in de derde plaats gezalfd tot Koning (Ps. 2:6). Christus is een Koning boven alle koningen (1 Tim. 6:15). Zijn Koningschap is niet tijdelijk, zoals dat van aardse koningen, maar eeuwig (Joh. 18:36 en Luk. 1:33). Als Koning bewaart en beschermt Jezus Zijn kinderen en brengt Hij ze in Zijn eeuwig Koninkrijk (Joh. 10:28, Joh. 17:20, 24, 2 Tim. 2:12 en HC, zondag 12).

Jezus is God én mens verenigd in één Persoon. Christus is God. Daarom kon Hij Gods toorn over de zonde dragen. Bovendien was Hij zó in staat om Gods wet te gehoorzamen. Doordat Hij dit volbracht heeft, heeft Hij het leven verdiend. Dit leven schenkt Hij aan Zijn kinderen (vgl. 1 Joh. 5:20).

Jezus is ook echt mens. De mens heeft gezondigd. Daarom moet de straf op de zonde ook door een mens worden gedragen (HC, zondag 6).

Jezus gehoorzaamt volkomen aan de wil van Zijn Vader (Joh. 4:34 en Joh. 5:30). In gehoorzaamheid aan Zijn Vader heeft Hij Zich vernederd. Dat deed Hij om de zaligheid voor Zijn kinderen te verdienen (Luk. 2:7 en 2 Kor. 8:9). Jezus heeft Zijn hele leven op aarde geleden. Zó droeg Hij de straf op de zonde (Matth. 26:38, Gal. 3:13 en Filipp. 2:8). Hij stierf de kruisdood om Zijn kinderen van de vloek te verlossen (Matth. 27:50, Gal. 3:13 en Filipp. 2:8). Hij is begraven, als bewijs dat Hij echt gestorven was (Luk. 23:53 en Jes. 53:9). Tijdens Zijn lijden heeft de Heere Jezus de angsten van de hel in Zijn ziel ervaren, om Zijn kinderen ook daarvan te kunnen verlossen (Matth. 27:46 en Hebr. 5:7).

Christus Jezus is ook verhoogd en verheerlijkt door Zijn Vader. Zo kan Hij de zaligheid schenken en toepassen aan mensen die in Hem geloven. Jezus is opgestaan als bewijs dat ook Zijn kinderen eenmaal zullen opstaan (Matth. 28:1 en 1 Kor. 15:16). Hij is ook ten hemel gevaren om daar voor Zijn kinderen te bidden en voor hen een plaats klaar te maken (Luk. 24:51 en Joh. 14:3).

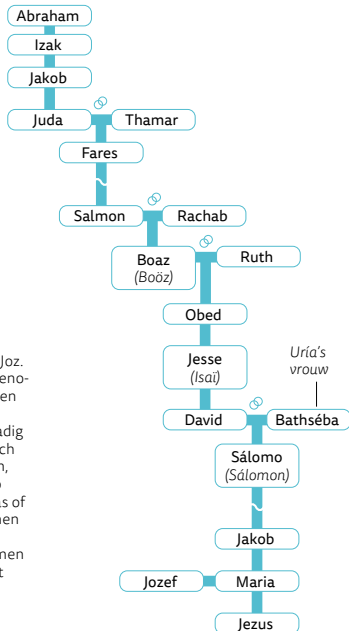
Christus is nu aan de rechterhand van Zijn Vader. Daar beschermt en regeert Hij Zijn kerk (Hebr. 1:3, Hand. 7:56, Ps. 110:1). Gods kinderen wachten vol verlangen op de wederkomst van Christus. Dan zal iedereen Hem erkennen en Hij zal alle eer ontvangen (Openb. 22:20, Filipp. 2:10-11 en Openb. 15:4, NGB, art. 37 en HC, zondag 14-19).

4. GESLACHTSREGISTER VAN JEZUS (MATTH. 1:1-17)

Het is heel belangrijk voor zowel Matthéüs als Lukas om aan te tonen van wie Jezus afstamt. Jezus is afkomstig uit het geslacht van David (2 Sam.) en Abraham. De HEERE heeft Zijn belofte aan Israël vervuld (Gen. 22:18, Gen. 26:4 en Gen. 28:14).

Matthéüs' geslachtsregister is incompleet. Dé sleutel voor het begrijpen van het geslachtsregister is Matthéüs 1 vers 17. Daar staat dat het register bestaat uit drie keer veertien namen. Dat klopt niet helemaal. Per periode zijn het meer of minder namen. De geslachtslijst lijkt dus onvolledig. De reeks drie keer veertien (drie keer zeven plus zeven) moet echter niet rekenkundig worden opgevat. De cijfers drie en zeven (veertien is twee keer zeven) betekenen in de Bijbel 'voltooiing'. Matthéüs benadrukt dat in Jezus' komst op aarde Israëls

geschiedenis tot voltooiing is gekomen. Het is opvallend dat Thamar (Gen. 38), Rachab, de Kanaänitische hoer (Joz. 2 en Joz. 6:22-25) en de Moabitische Ruth zijn opgenomen in het geslachtsregister. Zij behoorden niet bij Israël. Door ze wel te vermelden, onderstreept Matthéüs dat God ook genadig is voor mensen buiten Israël. Als Joden zich beroemen op hun verkiezing uit Abraham, onderstreept de herinnering aan Rachab en Ruth dat verkiezing niet is vanwege ras of volk, maar uit genade. Verschillende namen zijn anders geschreven dan in het Oude Testament, omdat deze Hebreeuwse namen nu in het Grieks overgezet zijn. Daarnaast verschilt de uitspraak van deze namen in de nieuwtestamentische tijd met hun Hebreeuwse schrijfwijze.

www.bijbelcentrum.nl

Online Bijbelcursus

www.onlinebijbelcursus.nl